

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Guy Kleynen*

Atbildētāja: *Conseil des ministres*

Prejudiciālais jautājums

Vai LESD 56. un 63. pants un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 36. un 41. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts, ka dalībvalsts ievieš un saglabā nodokļu režīmu, saskaņā ar kuru nerezidenšu banku maksātie procentu maksājumi tiek aplikti ar lielāku nodokli, atbrīvojumu no nodokļa un zemāku nodokļa likmi piemērojot tikai Beļģijas banku maksājumiem procentu maksājumiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 4. martā iesniedza Tribunale di Tivoli (Itālija) — Francesco Fierro, Fabiana Marmorale/Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza

(Lieta C-106/13)

(2013/C 141/26)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Tivoli

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Francesco Fierro, Fabiana Marmorale*

Atbildētāji: *Edoardo Ronchi, Cosimo Scocozza*

Prejudiciālais jautājums

Vai Itālijas Republikas valsts tiesiskais regulējums — it īpaši Likuma Nr. 1150/42 33. pants, saskaņā ar kuru pašvaldībām ir atļauts reglamentēt būvniecības un/vai pilsētībūvniecības attīstību to attiecīgajās teritorijās atbilstoši vispārīgajiem principiem, kas ir ietverti minētajā likumā, Likuma Nr. 10/77 1. pantā, dažādajos atsevišķu reģionu pieņemtajos likumos, lasot tos kopā ar Republikas prezidenta 2001. gada 6. jūnija Dekrēta Nr. 380/2001, ar ko tiek konsolidēti būvniecības jomā pastāvošie normatīvie noteikumi, 2. pantu un ar vietējo pārvaldes iestāžu pieņemtajām zemāka ranga tiesību normām (vispārīgie apbūves plāni, īstenošanas noteikumi), kā arī iepriekš minētā dekrēta Nr. 380/2001 46. pantā, kurā ir paredzēta pirkuma darījumu atzīšana par spēkā neesošiem, ja nekustamajā īpašumā bez attiecīgas atļaujas ir tikušas izdarītas izmaiņas, — ņemot vērā nesamērīgo un nesaprātīgo tiesību uz īpašumu aizskārumpu,

ir pretrunā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 1. protokola 1. pantam, lasot to kopā ar [LES] 6. pantu un [Eiropas Savienības Pamattiesību hartas] 17. pantu un 52. panta 3. punktu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 6. martā iesniedza Conseil d'État (Francija) — Société Mac GmbH/Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

(Lieta C-108/13)

(2013/C 141/27)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Société Mac GmbH*

Atbildētāja: *Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt*

Prejudiciālais jautājums

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 34. un 36. pants nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru cita starpā var izsniegt atļauju laist tirgū ar paralēlo importu augu aizsardzības līdzekli tikai tad ja attiecīgajam produktam eksportētājvalstī ir piešķirta saskaņā ar Direktīvu Nr. 91/414/EEK⁽¹⁾ izsniegta atļauja laist tirgū, un saskaņā ar kuru līdz ar to nav pieļaujams izsniegt atļauju laist tirgū ar paralēlo importu produktu, kuru ir atļauts laist tirgū ar paralēlo importu eksportētājvalstī un kurš ir identisks importētājvalstī atļautajam produktam?

⁽¹⁾ Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. martā iesniedza Tribunale Ordinario di Firenze (Itālija) — Paola C/Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Lieta C-122/13)

(2013/C 141/28)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Ordinario di Firenze

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Paola C

Atbildētājs: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2004/80/EK ⁽¹⁾ 12. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir jāauts, ka dalībvalstis kompensāciju paredz tikai kādu noteiktu kategoriju vardarbīgos vai tīšos noziedzīgos nodarījumos cietušajiem, vai turpretim dalībvalstīm, lai īstenotu šo direktīvu, ir jāizveido sistēma kaitējuma kompensācijai visos vardarbīgos vai tīšos noziedzīgos nodarījumos cietušajiem?

(¹) Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/80/EK par kompensāciju noziegumos cietušajiem (OV L 261, 2. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 19. nod., 7. sēj., 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. martā iesniedza First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) — Raytek GmbH, Fluke Europe BV/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Lieta C-134/13)

(2013/C 141/29)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Raytek GmbH, Fluke Europe BV

Atbildētāji: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciālais jautājums

Vai Komisijas 2011. gada 30. marta Regula (ES) Nr. 314/2011 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā ir spēkā tiktāl, ciktāl infrasarkano staru termogrāfi tajā ir klasificēti KN pozīcijā 9025 19 20?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2013. gada 17. janvāra spriedumu lietā T-355/09 Reber Holding GmbH & Co. KG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2013. gada 20. martā iesniedza Reber Holding GmbH & Co. KG

(Lieta C-141/13 P)

(2013/C 141/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Reber Holding GmbH & Co. KG (pārstāvji — O. Spuhler un M. Geitz, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Wedl & Hofmann GmbH

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedumu lietā T-355/09 un ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2009. gada 9. jūlija lēmumu lietā R 623/2008-4;
- pakārtoti — atcelt minēto spriedumu un nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai;
- piespriest otram lietas dalībniekam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa interpretējot Regulas par Kopienas preču zīmi 42. panta 2. punkta pirmajā teikumā, to aplūkojot kopsakarā ar minētā panta 3. punktu, paredzēto nosacījumu par "faktisku izmantošanu" tādējādi, ka tā ir atkarīga no apgrozījuma lieluma un no tirdzniecības vietu skaita. Šī interpretācija esot kļūdaina, jo saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, lai tiktu konstatēts izmantošanas faktiskais raksturs, nemaz neesot nepieciešams, lai būtu sasniegts kāds konkrēts apgrozījuma lielums.

Pat ja Vispārējā tiesa konkrētajā gadījumā ir konstatējusi, kas iebildumu procesā pretstatītā preču zīme "Walzertraum" nav tikusi izmantota tā, lai tiktu saglabātas iegūtās tiesības uz šo preču zīmi, attiecībā uz šokolādes izstrādājumiem, tai neesot bijis jāpaliek vienkārši pie šā konstatējuma.

Vispārējai tiesai, ņemot vērā Tiesas 2012. gada 19. jūnija spriedumā lietā C-307/10 (Krājumā vēl nav publicēts) noteiktos principus, otrām kārtām esot bijis jāizskata roku darba šokolādes konfektes. Tālāk tai esot bijis jāpārbauda, vai izmantošanas pierādīšanai iesniegtie dokumenti ir pietiekami, lai pierādītu izmantošanu tā, lai tiktu saglabātas iegūtās tiesības uz preču zīmi "Walzertraum", attiecībā uz roku darba šokolādes konfektes. Vispārējai tiesai esot noteikti bijis jāatbild apstiprinoši uz minēto jautājumu. Tomēr Vispārējā tiesa šo pārbaudi neesot veikusi.